

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.
proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 11. 2023 č. j. MSK 39951/2023 a ze dne 30. 11. 2023 č. j. MSK 107924/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 7. 2. 2024 domáhala přezkoumání v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného, kterými byla podle § 123 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) ve spojení s § 123 odst. 5 daňového řádu změněna rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále jen „KÚ MSK“) ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120018/2021 a č. j. MSK 120009/2021, kterými bylo rozhodnuto o vrácení odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „MUFO“).

Shodu s prvopisem potvrzuje V.S.

2. Žalobkyně uvedla, že žalovaný v obou svých rozhodnutích ze dne 30. 11. 2023 uvedl, že původně o vrácení věcí rozhodl především z důvodu nepřezkoumatelnosti daných rozhodnutí, neboť nebylo zřejmé, zda měla žalobkyně v daných řízeních, u nichž požadovala vrácení správního poplatku, postavení účastníka řízení, či nikoliv, a to s odkazem na respektování rozsudku Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 180/2017. Vzhledem k tomu, že krajský úřad nemohl rozhodnout o tom, zda je žalobkyně či není účastníkem v předmětných řízeních, vrátil rozhodnutími ze dne 20. 10. 2021 odvolání MUFO podle § 116 odst. 3 daňového řádu. Žalovaný v odůvodnění nyní napadených rozhodnutí dále uvedl, že mu bylo rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 16. 3. 2023 uloženo, aby přezkoumal jím vydaná rozhodnutí ze dne 20. 10. 2021. Žalobkyně dále citovala z uvedeného rozhodnutí Ministerstva financí bod 15, 16 rozhodnutí. Má za to, že je zřejmé, že rozhodnutí krajského úřadu ze dne 20. 10. 2021 byla úředním postupem, ač byla nesprávně označena jako rozhodnutí. Žalovaný přitom neuvedl, že nesprávné označení tohoto aktu nebrání nařízení přezkoumání tohoto aktu dle daňového řádu.
3. Žalobkyně tak namítla, že v konečném výsledku žalovaný napadenými rozhodnutími v rozporu s daňovým řádem a v rozporu s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2018, č. j. 22 A 180/2017-31, jehož právním názorem se má řídit MUFO, ukončil předmětné řízení, byť dle názoru krajského úřadu tento nemohl rozhodnout o tom, zda je účastníkem v předmětných řízeních. Podle žalobkyně výsledkem obou rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2023 mělo být zastavení přezkumného řízení, kdy nedojde do zásahu do právní sféry žalobkyně.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na obsah napadených rozhodnutí. Neztotožnil se s tvrzením žalobkyně, že rozhodnutí žalovaného z roku 2021 jsou pouze neformálními akty, neboť žalovaný měl ve věci rozhodnout jako správce daně druhého stupně. I tak by však nesprávný postup žalovaného jej nezbavoval povinnosti ve věci rozhodnout.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud pro účely přezkumu napadených rozhodnutí zjistil následující skutečnosti.
6. Dne 18. 7. 2017 požádala žalobkyně MUFO o vrácení poplatků za kopírování písemností, které ve své žádosti přesně specifikovala.
7. MUFO svým rozhodnutím ze dne 21. 8. 2017, sp. zn. MUFO_S 4147/2017 žádosti žalobkyně nevyhověl. Toto rozhodnutí bylo k žalobě žalobkyně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2018, č. j. 22 A 180/2017-31 a věc byla vrácena k dalšímu řízení. Krajský soud mj. vytkl správnímu orgánu, že se nezabýval otázkou účastenství žalobkyně v jednotlivých řízeních, v rámci kterých jí byly vyměřeny poplatky, přičemž, pokud by jí byly vyměřeny za kopie listin, které jí měly být zaslány z titulu účastenství, byly by vyměřeny nezákonně.
8. MUFO následně rozhodl o nevyhovění vrácení části poplatků rozhodnutím ze dne 12. 8. 2019, sp. zn. MUFO_S 4147/2017, zn. MUFO 23468/2019.
9. Následně KÚ MSK rozhodl dne 6. 2. 2020, č. j. MSK 20518/2020 ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) o zrušení rozhodnutí MUFO ze dne 12. 8. 2019, přičemž toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně potvrzeno rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 21. 5. 2020, č. j. MF-12557/2020/3903-3.

10. MUFO poté opětovně rozhodl ve věci žádosti žalobkyně o vrácení poplatků rozhodnutím ze dne 3. 8. 2021, sp. zn. MUFO_S 4147/2017, zn. MUFO 25060/2021 a nevyhověl žádosti o vrácení poplatků v celkové výši 155 Kč.
11. K odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný rozhodnutími ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120018/2021 a č. j. MSK 120009/2021, tak, že podle § 116 odst. 3 daňového řádu vrátil věc MUFO k postupu podle § 113 odst. 1 daňového řádu.
12. K podnětu MUFO rozhodlo Ministerstvo financí dne 16. 3. 2023, č. j. MF-9371/2023/3903-3 a č. j. MF-9373/2023/3903-3 podle § 121 odst. 1 daňového řádu o nařízení přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120018/2021 a č. j. MSK 120009/2021.
13. Žalovaný poté rozhodl v přezkumném řízení nyní napadenými rozhodnutími.

Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 20. 5. 2024, ke kterému se žalobkyně nedostavila a svou neúčast neomluvila. Žalovaný u ústního jednání setrval na svém dosavadním stanovisku.
15. Na prvním místě musí krajský soud zdůraznit, že rozsah přezkumu rozhodnutí ve správním soudnictví je v první řadě odvislý od žalobních bodů vznesených žalobcem. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, že: *„Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“*
16. Krajský soud tedy podrobil napadené rozhodnutí přezkumu výlučně v rozsahu žalobkyní uplatněných námitek; tyto námitky shledal nedůvodné.
17. Jestliže žalobkyně namítala, že v konečném výsledku žalovaný napadenými rozhodnutími v rozporu s daňovým řádem a v rozporu s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 9. 2018, č. j. 22 A 180/2017-31, jehož právním názorem se má řídit MUFO, ukončil předmětné řízení, byť dle názoru krajského úřadu tento nemohl rozhodnout o tom, zda je účastníkem v předmětných řízeních a dále, že měl žalovaný přezkumné řízení zastavit, mívá se těmito námitkami podle krajského soudu s rozhodovacími důvody napadených rozhodnutí.
18. Žalovaný totiž dospěl k závěru, že jsou dány podmínky pro postup podle § 123 odst. 5 daňového řádu, neboť přezkoumávaná rozhodnutí (rozhodnutí KÚ MSK ze dne 20. 10. 2021, č. j. MSK 120018/2021 a č. j. MSK 120009/2021) byla vydána v rozporu se zákonem, přičemž shledal, že jsou podmínky pro změnu přezkoumávaného. Důvody, které vedly žalovaného k tomuto závěru, jsou přitom obsaženy v napadených rozhodnutích, kde žalovaný ve vztahu ke každému jednotlivému správnímu poplatku, který žalobkyně požadovala vrátit, uvedl

svou vlastní argumentaci, proč jejímu požadavku nelze vyhovět. Proti této argumentaci ale žalobkyně v žalobě nikterak nebrojila.

19. Své námitky žalobkyně totiž omezila pouze na procesní povahu postupu žalovaného, kdy měla za to, že žalovaný „neměl ukončit řízení“, ale měl rozhodnout o zastavení přezkumného řízení, a to zřejmě s odkazem na to, že rozhodnutí ze dne 20. 10. 2021 nebyla rozhodnutími. S touto argumentací krajský soud nesouhlasí. Žalovaný totiž uvedenými rozhodnutími rozhodl v rámci odvolacího řízení o odvolání žalobkyně a nejedná se o pouhý *jiný úkon* správního orgánu, ale o rozhodnutí o odvolání. Skutečnost, že podle názoru vysloveném Ministerstvem financí zvolený postup byl v rozporu se zákonem, nic na povaze rozhodnutí žalovaného nemění.
20. Krajský soud je dále nucen konstatovat, že bylo na žalovaném, aby v rámci přezkumných řízení sám posoudil, zda jsou naplněny podmínky pro zrušení či změnu přezkoumávaných rozhodnutí, či zda je na místě přezkumná řízení zastavit. Žalobkyně svými námitkami neotevřela krajskému soudu prostor pro přezkum důvodů, které vedly žalovaného k výsledku, tedy ke změně přezkoumávaných rozhodnutí způsobem obsaženým v napadených rozhodnutích.
21. Lze tedy k žalobním námitkám uzavřít, že žalovaný postupoval v souladu s daňovým řádem. Pokud žalobkyně namítala, že správce daně se měl řídit rozsudkem podepsaného soudu č. j. 22 A 180/2017, lze této úvaze přisvědčit, nicméně tato námitka nenalézá své opodstatnění při přezkumu napadených rozhodnutí. Krajský soud primárně nepřezkoumává rozhodnutí správce daně, ale rozhodnutí žalovaného v přezkumném řízení a postup, který vydání těchto rozhodnutí předcházela.
22. Jestliže žalobkyně namítala, že se rozsudkem krajského soudu č. j. 22 A 180/2017 měl řídit také žalovaný, nelze této námitce přisvědčit. Tento rozsudek je totiž primárně závazný pro účastníky řízení, v daném případě pro MUFO jako správce daně. Jakkoli je výrok citovaného rozsudku ve smyslu § 54 odst. 6 s. ř. s. závazný také pro orgány veřejné moci, neznamená to, že v rámci přezkumného řízení nemůže k tomu příslušný správní orgán dojít při přezkumu následně vydaného rozhodnutí k odlišnému výsledku (k tomu srov. např. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 458).
23. Jelikož žalobkyně nebrojila proti konkrétním závěrům, které vedly žalovaného k vydání napadených rozhodnutí, je nutné uzavřít, že optikou žalobních námitek krajský soud neshledal v rámci postupu správních orgánů žádné pochybení, jakož ani nezákonnost napadených rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

24. Jelikož krajský soud neshledal vznesené žalobní námitky důvodnými, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. května 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu